

NOTA. En aquest text s'han introduït les correccions d'errada publicades en el DOGC.

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

L'article 9.32 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya declara que la Generalitat té competència exclusiva en matèria de "casinos, jocs i apostes, amb exclusió de les Apostes Mútues Esportivo-benèfiques". En conseqüència, fent ús de la iniciativa legislativa que li reconeix l'article 32.6 de l'Estatut en relació amb l'article 25.2, amb aquesta Llei, desplega les facultats que té atribuïdes en aquesta matèria.

L'aprovació de la Llei del joc és necessària, i fins i tot urgent, per tal com la realitat social desborda actualment el marc normatiu estatal, notòriament insuficient i incomplet. La intenció de la Llei no és ni fomentar el joc ni prohibir-lo amb un rigor que seria contrari a les tendències socials. El seu objectiu primordial consisteix a establir unes regles terminants que ofereixin als ciutadans la seguretat jurídica deguda i, d'altra banda, permetin al poder executiu de la Generalitat de desenvolupar una política del joc adaptada a les circumstàncies de cada moment.

En línies generals, la Llei estableix un sistema que no afecta inútilment les actuacions administratives però introdueix modificacions de certa importància, les unes motivades per l'especificitat catalana i les altres per la lliçó de l'experiència, atès que la legislació i l'administració estatals són massa recents i han anat apareixent a títol d'assaig, cosa que ha provocat una situació de provisionalitat que cal superar.

Una d'aquestes modificacions és la inclusió a la Llei catalana d'un catàleg de jocs concebut com un inventari complet dels jocs admesos, a diferència del catàleg estatal, que es refereix exclusivament als que un dia van ésser penalitzats, per la qual cosa hi manca un punt de referència global i cal recórrer, a més del catàleg, a nombroses reglamentacions especials.

Així mateix la Llei preveu la possibilitat que el Consell Executiu de la Generalitat planifiqui la distribució de les autoritzacions concretes pel que fa a aquells jocs, empreses i locals en què, per la importància econòmica o la incidència social, resulti aconsellable de fer-ho.

Les autoritzacions en aquesta matèria són discrecionals. El caràcter especial del joc exigeix que l'Administració retengui la facultat d'autoritzar-ne l'exercici o no, bé que, un cop concedida l'autorització, aquest resta estrictament reglat.

La intervenció administrativa s'entén també al material del joc. Aquesta intervenció es desenrotlla a tres nivells:

a) quant a la fabricació; b) quant a la reglamentació de les característiques tècniques de les màquines i del material del joc en general; i c) quant a l'homologació del material. La Llei regula també un aspecte capital i delicat

com ho és el del control del joc. La Llei atribueix a la Generalitat el control dels altres aspectes administratius, legals i tècnics, i amb aquesta finalitat ordena l'establiment d'un servei d'inspecció.

Pel que fa a les infraccions i a les sancions, la Llei opta per una solució intermèdia, amb la qual es garanteixen alhora els principis de legalitat i d'eficàcia. La legalitat s'assegura mitjançant la tipificació reglamentària posterior, i l'eficàcia s'assegura per mitjà de les reglamentacions especials, rigorosament sotmeses a la supremacia de la llei.

Es tracta, en definitiva, d'una llei breu amb la qual la Generalitat possibilita l'exercici legal de les seves competències estatutàries amb l'establiment d'un model d'unes característiques molt específiques, que es resumeixen en un caràcter sistemàticament exhaustiu i en la seva transparència. Així, doncs, a partir d'ara tant els jugadors i les empreses dedicades al joc com l'Administració tenen unes regles d'actuació conegudes prèviament.

Article 1

Aquesta Llei té per objecte de regular, per a l'àmbit territorial de Catalunya, totes les activitats relatives a casinos, a jocs i a apostes, segons el que disposa l'article 9.32 de l'Estatut d'Autonomia.

Article 2

-1 S'inclouen en l'àmbit d'aquesta Llei:

a) Les activitats en les quals s'arrisquen quantitats de diners o objectes econòmicament avaluables, en forma d'envits, de travesses o d'apostes sobre els resultats d'un fet futur i incert, amb independència que hi predomini el grau d'habilitat, de traça o de perícia dels participants o bé que siguin exclusivament o primordialment de sort, d'envit o d'atzar, tant si es desenrotllen mitjançant la utilització de màquines automàtiques com per mitjà d'actes humans.

b) Les empreses dedicades a la gestió i l'explotació de jocs i d'apostes, a la fabricació de materials de joc i a activitats connexes. Els locals on es fan la gestió i l'explotació de jocs i d'apostes i la producció dels resultats condicionants.

d) Les persones que intervenen en la gestió, l'explotació i la pràctica dels jocs i les apostes.

-2 En resten exclosos, no obstant això, els jocs i les apostes de lleure i esbarjo constitutius d'usos socials de caràcter tradicional o familiar en els casos en què no es produeixen transferències econòmiques entre els jugadors o aquestes són d'escassa importància, sempre que els jugadors o les persones alienes a aquests no en facin objecte d'explotació lucrativa.

Article 3

-1 Correspon al Consell Executiu d'aprovar el catàleg de jocs i d'apostes autoritzats d'entre aquells a què fan referència els articles anteriors.

-2 De cada joc, el catàleg n'ha d'especificar les diferents denominacions, les modalitats possibles, els elements necessaris per a practicar-lo i les regles essencials que cal aplicar-hi.

Article 4

-1 Correspon al Consell Executiu de planificar els jocs i les apostes.

Aquesta planificació ha de tenir en compte la realitat i la incidència social del joc i de les apostes, les seves repercussions econòmiques i tributàries i la necessitat de

reduir-ne, diversificar-ne i no fomentar-ne l'hàbit i d'impedir dins de la seva gestió activitats monopolistes.

-2 La planificació ha d'establir els criteris pels quals s'ha de regir la concessió d'autoritzacions tant pel que fa a la situació territorial i al nombre com a les condicions objectives per a obtenir-les.

Article 5

-1 El Departament de Governació ha d'aprovar les reglamentacions especials dels jocs i de les apostes inclosos en el catàleg, les quals han de regular els condicionaments i les prohibicions que es consideren necessaris per a practicar-los.

-2 Cada reglamentació ha de determinar com a mínim:

- a) El règim i l'àmbit d'aplicació.
- b) Els requisits que han de complir les persones o les entitats que poden ésser autoritzades per a gestionar i explotar el joc o l'aposta de què es tracta.
- c) El règim de tramitació, modificació, renovació i caducitat de les autoritzacions.
- d) Les normatives tècniques i urbanístiques dels locals on es pot practicar el joc i, si s'escau, se'n poden produir els resultats condicionants.
- e) Els horaris d'obertura i de tancament.
- f) Els requisits d'admissió del personal i les condicions d'habilitació professional.
- g) El règim de fabricació i d'instal·lació dels materials que han d'ésser utilitzats.
- h) El règim de gestió i d'explotació.
- i) La documentació i el control comptable.

Article 6

-1 Llevat que el Decret de planificació no ho hagi disposat altrament, correspon a la Direcció General del Joc de concedir les autoritzacions necessàries per a gestionar i explotar els jocs i les apostes.

-2 En cada autorització cal precisar la persona o l'entitat titular del joc o de l'aposta autoritzats i el local on se n'ha de fer la gestió o l'explotació.

-3 Les autoritzacions s'han de concedir discrecionalment, tant pel que fa als titulars com als llocs i als jocs i les apostes autoritzats, però amb subjecció a les disposicions generals determinades en la planificació i la reglamentació sectorial corresponents.

Article 7

Correspon a la Generalitat de determinar i homologar les característiques tècniques del tipus o models de materials de joc i dels seus instruments autoritzats a Catalunya.

Article 8

Correspon al Departament de Governació de determinar les condicions que ha de complir la publicitat de les activitats incloses en l'àmbit d'aquesta Llei.

Article 9

Resten prohibits als menors d'edat i a tothom qui presenti símptomes d'embriaguesa o d'alienació mental la pràctica de jocs, l'ús de màquines recreatives amb premi i atzar i la participació en apostes i, en tots els casos, l'entrada als locals que s'hi dediquen específicament. Les reglamentacions especials poden determinar condicions més rigoroses d'accés i d'ús.

Article 10

-1 Per tal de garantir el compliment més exacte del que disposa aquesta Llei, correspon al Departament de Governació el control dels aspectes administratius i tècnics del joc i de les empreses i els locals que s'hi dediquen.

-2 Amb aquesta finalitat s'ha de crear i d'organitzar un servei especial d'inspectors de joc, que s'integrarà a la policia de la Generalitat en el moment oportú.

Article 11

-1 Constitueix infracció administrativa l'incompliment dels manaments, de les ordres i de les prohibicions establerts per aquesta Llei i per les disposicions que la desplegaran i pels actes administratius d'execució. Un mateix fet no pot ésser considerat com a constitutiu d'infracció administrativa tributària.

-2 Les infraccions són molt greus, greus o lleus.

2.1 És infracció molt greu:

a) La gestió o l'explotació d'un joc sense tenir-ne totes les autoritzacions exigides per aquesta Llei.

b) Qualsevol forma d'explotació de màquines, en les modalitats de joc autoritzades, sense haver-ne satisfet prèviament la taxa fiscal, o la utilització d'aquesta per a una màquina diferent.

c) El fet de no portar els llibres de comptabilitat previstos pel reglament del joc respectiu.

d) La utilització de màquines o d'elements de joc que no han estat homologats o autoritzats prèviament per l'organisme competent, o bé l'alteració o la modificació total o parcial dels elements del joc.

e) La importació, la fabricació, la distribució, la venda, la instal·lació o l'explotació de la manera que sigui de màquines o d'elements de joc, destinats a ésser utilitzats en l'àmbit territorial de Catalunya, no inscrits prèviament en el registre de models, o bé que hi tenen una inscripció en forma diferent o que corresponen a inscripcions cancel·lades, o l'exercici d'aquelles activitats per una persona altra que l'autoritzada.

f) L'autorització o la permissió als menors d'edat de la pràctica de jocs de sort, d'envit o d'atzar.

g) La utilització de documents que no són conformes a la realitat per a obtenir els permisos o les autoritzacions necessaris.

h) La manca dels documents necessaris per a explotar els elements de joc.

i) L'organització i la pràctica dels jocs aprovats pel catàleg de jocs en recintes altres que els autoritzats.

j) El fet d'assolir o de superar en un cent per cent els límits màxims de premis o d'apostes permesos per a cada joc.

k) La negativa, davant la requesta dels agents de l'autoritat, a mostrar-los la documentació de les màquines o a obrir o presentar-los els elements de joc i no facilitar-los la col·laboració deguda.

l) La reincidència en tres faltes greus d'un mateix caràcter en un període de sis mesos.

m) L'associació amb altres persones per a fomentar la pràctica dels jocs de sort, d'envit o d'atzar al marge de les normes establertes o de les autoritzacions concedides.

n) L'atorgament de préstecs als jugadors apostants en els llocs on es practica el joc.

o) Qualsevol acció o omisió que significa alteració o modificació substancial del que ordenen els reglaments respectius i que constitueix defraudació o engany, tant si és respecte al jugador com respecte als titulars de les autoritzacions administratives i al personal que les gestiona.

2.2 És infracció greu:

a) La cessió, per qualsevol títol, d'autoritzacions per a la pràctica de jocs, llevat que aquests compleixin els requisits i les condicions fixades pels reglaments.

b) Qualsevol acció de caràcter publicitari dels jocs que infringeix les normes reglamentàries establertes.

c) Les promocions de venda mitjançant activitats anàlogues

a les dels jocs inclosos en el catàleg.

d) La pràctica de jocs d'atzar en establiments públics o en cercles tradicionals l'activitat estatutària dels quals no és la del joc quan la suma total de les apostes de cada jugada assoleix o supera el cinquanta per cent de l'import mensual del salari mínim interprofessional, o quan el total de les apostes admeses a cada jugador assoleix o supera, en un període de vint-i-quatre hores, el cent per cent del dit salari.

e) L'admissió de jugadors dels anomenats "prohibits" en la forma establerta per reglament.

f) La concessió de premis superiors als límits màxims establerts.

g) El fet de no trametre a l'autoritat les informacions que pot sol·licitar.

h) La reincidència en tres faltes lleus d'un mateix caràcter en el període de sis mesos.

2.3 Són lleus les infraccions que no mencionen els apartats 2.1 i 2.2 i, en general, que no produeixen perjudicis a tercers ni beneficis a l'infractor o a persones relacionades amb aquest ni redunden en perjudici dels interessos del Tresor.

-3 La multa no pot ésser en cap cas inferior al quíntuple de les quantitats defraudades.

3.1 Les faltes molt greus són sancionades amb una multa d'1.000.000 fins a 10.000.000 de pessetes; les greus amb una multa de 100.000 a 1.000.000 de pessetes, i les lleus amb una multa de fins a 100.000 pessetes. El Consell Executiu pot alterar anualment la quantia de les multes per a adaptar-les a la conjuntura econòmica. La quantia de la multa dins de cada categoria s'ha de graduar segons la malícia de l'infractor i els perjudicis ocasionats. Les sancions han d'ésser, en tot els casos, proporcionades a la infracció.

-4 La sanció porta implícita la devolució, a l'Administració o als perjudicats que siguin identificats, dels beneficis il·lícitament obtinguts. La sanció pot comportar en els casos greus i molt greus el comís i, quan s'hauran esgotat totes les vies de recurs, la destrucció dels materials amb què s'ha comès la infracció, la clausura del joc per un període no superior a tres mesos i la retirada de l'autorització d'explotació. En els supòsits de pressumptes infraccions greus i molt greus, es pot precintat el material afectat de resultes de la resolució que oportunament es produeixi i prohibir de practicar el joc en els locals on s'ha comès la infracció si s'hi desenvolupen altres activitats alienes al joc.

-5 Correspon als delegats territorials la sanció de les infraccions lleus, al Director General del Joc la de les greus i al Conseller de Governació la de les molt greus, llevat, en aquest darrer cas, de les sancions la quantia de les quals sigui superior a 2.000.000 de pessetes de multa i comportin la retirada del permís d'explotació, que correspon al Consell Executiu.

Article 12

Contra les resolucions dels delegats territorials es pot recórrer d'alçada davant el Director General del Joc; contra les que el Director General del Joc dicti en primera instància es pot recórrer davant el Conseller de Governació. Les resolucions que esgotin la via administrativa podran ésser impugnades davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Disposicions finals

Primera

Mentre els òrgans de la Generalitat no faran ús de les facultats reglamentàries que els atorga aquesta Llei, s'han d'aplicar les disposicions generals de l'Administració de

l'Estat.

Segona

Mentre la Generalitat no haurà homologat el material de joc, seran vàlides a Catalunya les homologacions fetes per l'Administració de l'Estat.

Tercera

S'autoritza el Consell executiu perquè dicti les disposicions que calen per a desplegar aquesta Llei.

Disposicions addicionals

Primera

Abans de tres mesos el Consell Executiu ha d'aprovar el primer catàleg de jocs autoritzats a Catalunya, el qual ha d'incloure els jocs següents:

Loteria.

Ruleta.

Vint-i-u o black jack.

Bola o boule.

Trenta i quaranta.

Daus.

Punt i banca.

Bacarà.

Chemin de fer.

Plena o bingo.

Organització Nacional de Ceecs.

Màquines Recreatives A, B i C.

Butlletes.

Rifes.

Tómboles.

Apostes hípiques.

Apostes de llebrers.

Apostes de trinquet.

Segona

Les apostes externes referides als jocs inclosos en el catàleg a què fa referència la disposició addicional precedent només es poden fer en l'àmbit territorial de Catalunya.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les Autoritats als quals correspongui la facin complir.

Barcelona, 20 de març de 1984

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Macià Alavedra i Moner

Conseller de Governació

Ley 15/1984, de 20 de marzo, reguladora del juego en Cataluña
(B.O.E. N. 107/1984, DE 4.5.1984)

Sea notorio a todos los ciudadanos que el Parlamento de Cataluña ha aprobado y yo, en nombre del Rey y de acuerdo con lo que se establece en el artículo 33.2 del Estatuto de Autonomía, promulgo la siguiente Ley del Juego.

El artículo 9.32 del Estatuto de Autonomía de Cataluña declara que la Generalidad tiene competencia exclusiva en materia de <Casinos, juegos y apuestas, con exclusión de las Apuestas Mutuas Deportivo-benéficas>, en consecuencia, haciendo uso de la iniciativa legislativa que le reconoce el artículo 32.6 del Estatuto, en relación con el artículo 25.2, con esta Ley desarrolla las facultades que tiene atribuidas en esta materia.

La aprobación de la Ley del juego es necesaria, e incluso urgente, dado que la realidad social desborda actualmente el marco normativo estatal, notoriamente insuficiente e incompleto. La intención de la Ley no es ni fomentar el juego ni prohibirlo con un rigor que sería contrario a las tendencias sociales. Su objetivo primordial consiste en establecer unas reglas terminantes que ofrezcan a los ciudadanos la seguridad jurídica debida y, por otra parte, permitan al poder ejecutivo de la Generalidad desarrollar una política del juego adaptada a las circunstancias de cada momento.

En líneas generales, la Ley establece un sistema que no afecta inútilmente a las actuaciones administrativas, pero introduce modificaciones de cierta importancia, unas motivadas por la especificidad catalana y otras por la lección de la experiencia, dado que la legislación y la administración estatales son demasiado recientes y han ido apareciendo a título de ensayo, lo que ha provocado una situación de provisionalidad que es preciso superar.

Una de estas modificaciones es la inclusión en la Ley catalana de un catálogo de juegos, concebido como un inventario completo de los juegos admitidos, a diferencia del catálogo estatal, que se refiere exclusivamente a los que un día fueron penalizados, por lo que falta en él un punto de referencia global y es preciso recurrir no sólo al catálogo, sino también a numerosas reglamentaciones especiales.

Asimismo la Ley prevé la posibilidad de que el Consejo Ejecutivo de la Generalidad planifique la distribución de las autorizaciones concretas por lo que respecta a aquellos juegos, Empresas y locales en que, por la importancia económica o la incidencia social, resulte aconsejable hacerlo.

Las autorizaciones en esta materia son discrecionales. El carácter especial del juego exige que la Administración retenga la facultad de autorizar o no su ejercicio, si bien una vez concedida la autorización éste queda estrictamente reglado.

La intervención administrativa se extiende también al material del juego. Esta intervención se desarrolla a tres niveles:

a) Con respecto a la fabricación, b) con respecto a la reglamentación de las características técnicas de las máquinas y del material del juego en general, y c) con respecto a la homologación del material.

La Ley regula asimismo un aspecto capital y delicado como es el del control del juego. La Ley atribuye a la Generalidad el control de los demás aspectos administrativos, legales y técnicos, y con este fin ordena el establecimiento de un servicio de inspección.

Por lo que respecta a las infracciones y sanciones, la Ley opta por una solución intermedia, con la que se garantizan a la vez los principios de legalidad y de eficacia. La legalidad se asegura mediante la tipificación reglamentaria posterior, y la eficacia se asegura por medio de las reglamentaciones especiales, rigurosamente sometidas a la supremacía de la Ley.

Se trata, en definitiva, de una Ley breve con la que la Generalidad posibilita el ejercicio legal de sus competencias estatutarias con el establecimiento de un modelo de unas características muy específicas, que se resumen en un carácter sistemáticamente exhaustivo y en su transparencia. Así, pues a partir de ahora tanto los jugadores y las Empresas dedicadas al juego como la Administración tendrán unas reglas de actuación conocidas previamente.

Artículo 1.

La presente Ley tiene por objeto regular, para el ámbito territorial de Cataluña, todas las actividades relativas a casinos, juegos y apuestas, según lo dispuesto por el artículo 9.32 del Estatuto de Autonomía.

Artículo 2.

1. Se incluyen en el ámbito de la presente Ley:

a) Las actividades en las que se arriesguen cantidades de dinero u objetos económicamente evaluables, en forma de envites, de quinielas o de apuestas sobre resultados de un hecho futuro o incierto con independencia de que predomine en ellas el grado de habilidad, de traza o de pericia de los participantes o de que sean exclusiva o primordialmente de suerte, de envite o

de azar, tanto si se desarrollan mediante la utilización de máquinas automáticas como por medio de actos humanos.

b) Las Empresas dedicadas a la gestión y explotación de juegos y de apuestas, a la fabricación de materiales de juego y a actividades conexas.

c) Los locales donde se realiza la gestión y explotación de juegos y apuestas y la producción de los resultados condicionantes.

d) Las personas que intervienen en la gestión, la explotación y la práctica de los juegos y las apuestas.

2. Quedan excluidos, no obstante, los juegos y las apuestas de ocio y recreo constitutivos de usos sociales de carácter tradicional o familiar en los casos en que no se producen transferencias económicas entre los jugadores o éstas son de escasa importancia, siempre que los jugadores o las personas ajenas a éstos no hagan de ello objeto de explotación lucrativa.

Artículo 3.

1. Corresponderá al Consejo Ejecutivo aprobar el catálogo de juegos y apuestas autorizados de entre aquéllos a que hacen referencia los artículos anteriores.

2. De cada juego, el catálogo especificará las diferentes denominaciones, las modalidades posibles, los elementos necesarios para practicarlo y las reglas esenciales que es preciso aplicar.

Artículo 4.

1. Corresponderá al Consejo Ejecutivo planificar los juegos y las apuestas.

Esta planificación tendrá en cuenta la realidad y la incidencia social del juego y de las apuestas, sus repercusiones económicas y tributarias, y la necesidad de reducir, diversificar y no fomentar su hábito y de impedir en su gestión actividades monopolistas.

2. La planificación deberá establecer los criterios por los que se regirá la concesión de autorizaciones tanto por lo que respecta a la situación territorial y al número de las mismas como a las condiciones objetivas para obtenerlas.

Artículo 5.

1. El Departamento de Gobernación ha de aprobar las reglamentaciones especiales de los juegos y apuestas incluidos en el catálogo, que regularán los condicionamientos y las prohibiciones que se consideren necesarias para practicarlos.

2. Cada reglamentación ha de determinar como mínimo:

a) El régimen y ámbito de aplicación.

b) Los requisitos que deberán cumplir las personas o entidades que puedan ser autorizadas para gestionar y explotar el juego o la apuesta de que se trate.

c) El régimen de tramitación, modificación, renovación y caducidad de las autorizaciones.

d) Las normativas técnicas y urbanísticas de los locales donde pueda practicarse el juego y donde, en su caso, puedan producirse los resultados condicionantes.

e) Los horarios de apertura y cierre.

f) Los requisitos de admisión del personal y las condiciones de habilitación profesional.

g) El régimen de fabricación y de instalación de los materiales que deben ser utilizados.

h) El régimen de gestión y explotación.

i) La documentación y el control contable.

j) El régimen de sanciones.

Artículo 6.

1. Salvo disposición en contrario del decreto de planificación, corresponderá a la Dirección General del Juego conceder las autorizaciones necesarias para gestionar y explotar los juegos y las apuestas.

2. En cada autorización será necesario precisar la persona o entidad titular del juego o de la apuesta autorizados y el local donde deberá hacerse la gestión o explotación.

3. Las autorizaciones se concederán discrecionalmente, tanto en lo que respecta a los titulares como en lo concerniente a los lugares, juegos y apuestas autorizados, pero con sujeción a las disposiciones generales determinadas en la planificación y la reglamentación sectorial correspondientes.

Artículo 7.

Corresponderá a la Generalidad determinar y homologar las características técnicas de los tipos o modelos de materiales de juego y de sus instrumentos autorizados en Cataluña.

Artículo 8.

Corresponderá al Departamento de Gobernación determinar las condiciones que deberá cumplir la publicidad de las actividades incluidas en el ámbito de la presente Ley.

Artículo 9.

Quedan prohibidos a los menores de edad y a cualquier persona que presente síntomas de embriaguez o de enajenación mental, la práctica de juegos, el uso de máquinas recreativas con premio y azar y la participación en apuestas y, en cualquier caso, la entrada en los locales que específicamente se dediquen a ello. Las reglamentaciones especiales podrán determinar condiciones más rigurosas de acceso y de uso.

Artículo 10.

1. Al objeto de garantizar el cumplimiento más exacto de lo que dispone la presente Ley, corresponderá al Departamento de Gobernación el control de los aspectos administrativos y técnicos del juego y de las Empresas y locales que se dediquen a él.

2. Con este fin se creará y organizará un servicio especial de inspectores de juego, que se integrará en la policía de la Generalidad en el momento oportuno.

Artículo 11.

1. Constituirá infracción administrativa el incumplimiento de los mandatos, órdenes y prohibiciones establecidos por la presente Ley y por las disposiciones que la desarrollen y por los actos administrativos de ejecución. Un mismo hecho no podrá ser considerado como constitutivo de infracciones administrativas diferentes, salvo que exista infracción administrativa tributaria.

2. Las infracciones serán muy graves, graves o leves.

2.1 Será infracción muy grave:

a) La gestión o explotación de un juego sin poseer todas las autorizaciones exigidas por esta Ley.

- b) Cualquier forma de explotación de máquinas en las modalidades de juego autorizadas, sin haber satisfecho previamente la tasa fiscal o la utilización de ésta para una máquina diferente.
- c) El hecho de no llevar los libros de contabilidad previstos por el respectivo reglamento de juego.
- d) La utilización de máquinas o elementos de juego que no hayan sido homologados o autorizados previamente por el organismo competente o bien la alteración o modificación total o parcial de los elementos del juego.
- e) La importación, fabricación, distribución, venta, instalación o explotación del modo que sea de máquinas o elementos de juego destinados a ser utilizados en el ámbito territorial de Cataluña, no inscritos previamente en el registro de modelos o bien que tengan una inscripción en forma distinta o que correspondan a inscripciones canceladas, o el ejercicio de aquellas actividades por persona distinta a la autorizada.
- f) La autorización o permisión a los menores de edad de la práctica de juegos de suerte, de envite o de azar.
- g) La utilización de documentos que no sean conforme a la realidad para obtener los permisos o autorizaciones necesarios.
- h) La carencia de los documentos necesarios para explotar los elementos del juego.
- i) La organización y la práctica de los juegos aprobados por el catálogo de juegos en recintos distintos a los autorizados.
- j) El hecho de alcanzar o superar en un 100 por 100 los límites máximos de premios o de apuestas permitidos para cada juego.
- k) La negativa, ante el requerimiento de los agentes de la autoridad, a mostrarles la documentación de las máquinas o a abrir o presentarles los elementos de juego y no facilitarles la colaboración debida.
- l) La reincidencia en tres faltas graves del mismo carácter en un período de seis meses.
- m) La asociación con otras personas para fomentar la práctica de juegos de suerte, de envite o de azar al margen de las normas establecidas o de las autorizaciones concedidas.
- n) La concesión de préstamos a los jugadores apostantes en los lugares donde se practique el juego.

o) Cualquier acción u omisión que signifique alteración o modificación sustancial de lo que ordenan los reglamentos respectivos y que constituya defraudación o engaño, tanto si es respecto al jugador como a los titulares de las autorizaciones administrativas y al personal que las gestiona.

2.2 Será infracción grave:

a) La cesión, por cualquier título, de autorizaciones para la práctica de juegos salvo que éstos cumplan los requisitos y las condiciones fijadas reglamentariamente.

b) Cualquier acción de carácter publicitario de los juegos que infrinja las normas reglamentarias establecidas.

c) Las promociones de venta mediante actividades análogas a las de los juegos incluidos en el catálogo.

d) La práctica de juegos de azar en establecimientos públicos o en círculos tradicionales cuya primordial actividad estatutaria no sea la del juego cuando la suma total de las apuestas de cada jugada alcance o supere el 50 por 100 del importe mensual del salario mínimo interprofesional o cuando el total de las apuestas admitidas a cada jugador alcance o supere, en un período de veinticuatro horas, el 100 por 100 de dicho salario.

e) La admisión de jugadores que, en la forma establecida por reglamento son llamados <prohibidos>.

f) La concesión de premios superiores a los límites máximos establecidos.

g) El hecho de no enviar a la autoridad las informaciones que pueda solicitar.

h) La reincidencia en tres faltas leves del mismo carácter en un período de seis meses.

2.3 Serán leves las infracciones que no mencionan los apartados 2.1 y 2.2 y en general, que no produzcan perjuicios a terceros ni beneficios al infractor o a personas relacionadas con éste ni redunden en perjuicio de los intereses del Tesoro.

3.1 Las faltas muy graves serán sancionadas con multa de 1.000.000 hasta 10.000.000 de pesetas, las graves, con multa de 100.000 a 1.000.000 de pesetas, y las leves, con multa de hasta 100.000 pesetas. El Consejo ejecutivo podrá alterar anualmente la cuantía de las multas para adaptarlas a la coyuntura económica. La cuantía de la multa dentro de cada categoría se graduará según la malicia del infractor y los perjuicios ocasionados. Las sanciones deberán ser, en todos los casos, proporcionales a la infracción.

3.2 La multa no podrá ser en ningún caso inferior al quíntuplo de las cantidades defraudadas.

4. La sanción llevará implícita la devolución de los beneficios ilícitamente obtenidos a la Administración o a los perjudicados que sean identificados. La sanción podrá comportar en los casos graves y muy graves el decomiso y, cuando se hayan agotado todas las vías de recurso, la destrucción de los materiales con que se haya cometido la infracción, la clausura del juego por un período no superior a tres meses y la retirada de la autorización de explotación. En los supuestos de presuntas infracciones graves y muy graves, se podrá precintar el material afectado como resultado de la resolución que oportunamente se produzca y prohibir la práctica del juego en los locales donde se haya cometido la infracción si allí se desarrollan otras actividades ajenas al juego.

5. Corresponderá a los delegados territoriales la sanción de las infracciones leves al Director general del Juego la de las graves y al Consejero de Gobernación la de las muy graves, salvo en este último caso de las sanciones cuya cuantía sea superior a 2.000.000 de pesetas de multa y comporten la retirada del permiso de explotación, que corresponderán al Consejo ejecutivo.

Artículo 12.

Contra las resoluciones de los delegados territoriales, podrá presentarse recurso de alzada ante el Director general del Juego, contra las que el Director general del Juego dicte en primera instancia se podrá recurrir ante el Consejero de Gobernación. Las resoluciones que agoten la vía administrativa podrán ser impugnadas ante la jurisdicción contencioso-administrativa.

DISPOSICIONES FINALES

Primera.-

En tanto los órganos de la Generalidad no hagan uso de las facultades reglamentarias que les otorga la presente Ley, se aplicarán las disposiciones generales de la Administración del Estado.

Segunda.-

En tanto la Generalidad no haya homologado el material de juego, serán válidas en Cataluña las homologaciones realizadas por la Administración del Estado.

Tercera.-

Se autoriza al Consejo ejecutivo para que dicte las disposiciones necesarias para el desarrollo de la presente Ley.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera.-

En el plazo de tres meses el Consejo ejecutivo deberá aprobar el primer catálogo de juegos autorizados en Cataluña, que incluirá los juegos siguientes:

Lotería.

Ruleta.

Veintiuno o black jack.

Bola o boule.

Treinta y cuarenta.

Dados.

Punto y banca.

Bacarrá.

Chemin de fer.

Plena o bingo.

Organización Nacional de Ciegos.

Máquinas recreativas A, B y C.

Boletos.

Rifas.

Tómbolas.

Apuestas hípicas.

Apuestas de galgos.

Apuestas de frontón.

Segunda.-

Las apuestas externas referidas a los juegos incluidos en el catálogo a que se refiere la disposición adicional precedente sólo se podrán realizar en el ámbito territorial de Cataluña.

Por tanto ordeno que todos los ciudadanos a los que sea de aplicación esta Ley, cooperen a su cumplimiento y que los Tribunales y Autoridades a los que corresponda la hagan cumplir.

.

Barcelona, 20 de marzo de 1984

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya

Macià Alavedra i Moner

Conseller de Governació